

iSafe

door Sarge Blue

Een nieuwe speler betreedt de Nederlandse spaarmarkt met een spectaculaire rente van maar liefst 5,25%! Binnen enkele dagen heeft deze speler meer dan 100.000 spaarders aan zich gebonden. Er lijkt geen eind te komen aan de groei. Helaas gooide de financiële crisis roet in het eten. Na enkele maanden bleef er niet veel meer over dan een illusie, boosheid en frustratie bij de spaarders.

Het zijn roerige tijden. Zoals mijn collega eens zei: "We schrijven geschiedenis op dit moment." Niemand hield het voor mogelijk: banken die daadwerkelijk omvallen, failliet gaan.

Ongeveer 120.000 Nederlanders hebben voor zo'n 1,2 miljard euro bij IceSave uitstaan. Toen de bank omviel, kwamen de frustraties, woede, angst en vooral de zielige verhalen boven.

"Niemand had mij verteld dat IceSave onder het IJlandse deposito-garantiestelsel viel." "Krijg ik mijn geld nog wel terug?" "Het zijn oplichters! Ik wil mijn geld terug van ze." "Moet ik nu naar de voedselbank, nu al mijn spaargeld is vastgevroren in IJland?" Dit zijn slechts enkele uitspraken van de spaarders die hun relaas doen, nadat de bank niet meer aan haar verplichtingen kon voldoen.

Dat IceSave onder het IJlandse deposito-garantiestelsel viel, was lang en breed bekend. Je kon het overal nalezen in verschillende krantenartikelen, internetcolumns. Het stond zelfs op de website van IceSave zelf! Als iemand geen enkele moeite doet om zich te verdiepen in het af te nemen product is dat niet het probleem van de aanbieder, maar van de afnemer zelf.

Dat IJland er economisch en financieel niet zo heel goed voorstond, was niets nieuws. Ook in dit geval waren diverse voortekenen te vinden op het internet, het nieuws en in de kranten. IceSave is een dochter van Landsbankski. Laatste stond er financieel niet zo heel goed voor, in verband met een groot aantal speculaties in slechte Amerikaanse hypotheek. Wie zijn

geld toevertrouwt aan deze bank(en), moet zich bewust zijn van de risico's. Toen duidelijk werd dat IceSave niet meer aan haar verplichtingen kon voldoen, kwam onze minister van Financiën enkele dagen later met de blijde boodschap: "Links om of rechts om, de spaarders zullen hun spaartegoed tot EUR 100.000,- terugkrijgen." Opeens zag je overal weer vrolijke gezichten, want de spaarders zouden hun spaargeld terugkrijgen.

Aan de andere kant waren er natuurlijk de tegenstanders van het hele plan. "Wie zich waagt aan een buitenlands avontuurtje, moet ook de consequenties dragen." "Had je je geld maar niet op een buitenlandse bank moeten zetten!" Zijn dit alleen mensen die willen zeuren, omdat ze zelf geen spaargeld hebben om weg te zetten? Het antwoord op deze vraag weet niemand.

Hoe dan ook, mensen zullen hun geld terugkrijgen, al is het maar een gedeelte. De minister van Financiën zal de spaarders niet in de IJlandse kou laten staan. Hij weet immers ook: als hij de helpende hand niet uitsteekt en het spaartegoed helpt terug te halen, de spaarders in de toekomst misschien minder of helemaal niet meer gaan sparen. Zonder de spaartegoeden van de Nederlanders zal de economie het helemaal zwaar te verduren hebben, zowel nu als in de toekomst.

Vergeet daarnaast niet, dat de overheid ook blij is met de Nederlandse spaarders. Wie spaart, moet immers belasting betalen. Vanaf EUR 20.000,- moet iedere Nederlander belasting betalen over zijn vermogen. Minister Bos helpt niet alleen de spaarders, hij helpt ook de Nederlandse Staat. Geld terughalen voor jou is immers ook weten hoeveel jij gespaard hebt!

De auteur van dit artikel is één van de 120.000 Nederlanders die geld had weggezet bij IceSave. Hij was zich bewust van de daaraan verbonden risico's. Desondanks heeft hij de gok genomen om zijn geld weg te zetten bij de IJlandse bank.

Bubble space

door Waiman Ko

Hey hey mensen. Ik ben lang weggeweest bij CJO, but now I'm back and kicking! De afgelopen tijd heb ik zo veel bijgeleerd en zo veel gedaan. Nieuwe inzichten, nieuwe perspectieven, nieuwe vaardigheden, nieuwe uitdagingen en ervaringen. Om een tipje van de sluier over deze geheimzinnigheid te lichten, luid ik mijn comeback in met het volgende artikel: de psychologie over afstanden tussen mensen in elkaars bijzijn.

Heb je wel eens in de bus of de trein opgemerkt dat mensen in Nederland altijd een zitplaats kiezen, die hun tijdelijke 'afgesloten' privé-ruimte word? Dat mensen het liefst zo veel mogelijk 'comfortabele' ruimte, met andere woorden afstand om hen heen hebben. Hoe komt het dat wij liever naast een lege zitplaats gaan zitten dan naast onze medemens?

Weet je niet wat ik bedoel? Nou mannen, jullie weten donders goed waar ik het over heb. Als wij naar de wc gaan, dan kiezen we er altijd voor om zo ver mogelijk van elkaar te staan bij het rijtje urinoirs. Staat de een links, dan staat de ander helemaal rechts en de derde gaat precies in het midden. Hoe dat bij de vrouwen zit, kan ik helaas niet zeggen en trouwens. ze kennen in de vrouwen-wc's geen urinoirs, dus ieder hun eigen deurtje.

Misschien ligt het aan de normen en waarden van de Nederlandse maatschappij? Misschien komt het door het 'iedereen is gelijk'-principe. Een nepcommunistische cultuur waar je elkaar genoeg ruimte geeft, zodat iedereen een gelijke hoeveelheid afstand heeft, zolang het kan. Of ligt het aan het egoïsme van mensen die allemaal het liefst een eigen privé-ruimte hebben? Is het uit voorzorg om de kans op conflicten minimaal te houden? Is het omdat wij elkaar niet durven aan te spreken? Of misschien omdat we elkaar simpelweg niet durven aan te spreken en dan elkaar maar met rust laten?

Wat ik je wel kan vertellen is dat wij allemaal een 'bubble space' om ons heen hebben. Gemiddeld is dit 1,5 tot 2 meter. Wanneer iemand binnen dit gebied komt, voelen we ons

ongemakkelijk. Die persoon zit dan te dichtbij voor ons gevoel en dan voelen wij 'een obstakel' waar we mee geconfronteerd kunnen worden. Er vormt zich een soort angst en verzet uit een oerinstinct om 'het gevaar' aan te pakken of van weg te rennen. Maar ja, wat voor gevaar dan? Verwacht je ieder moment dat hij om zal draaien en *HAP*? Overigens is het wel een interessant feit dat de 'bubble space' al kan variëren door de tegenpartij met zijn rug of borst naar je toe te situeren.

Als iemand naar jou kijkt, dan voelt het aan als veel dichterbij en persoonlijker dan wanneer iemand met de rug naar je toe staat. Met dit feit in het achterhoofd kun je jouw 'comfort zone' ofwel 'bubble space' manipuleren. Zo zou je met je rug naar iemand toegekeerd dichtbij een persoon kunnen komen zonder hem of haar een ongemakkelijk gevoel te geven. Als je wilt intimideren, dan ga je recht tegenover de persoon staan binnen zijn 'bubble space'.

Het zou een stuk gezelliger in de trein en bus zijn, als mensen niet zo veel letten op 'bubble spaces'. Als we nou gewoon tegenover elkaar zouden gaan zitten en simpelweg 'hoi' zouden zeggen. Voordat je het weet, zit je in een gezellig gesprek met een of meerdere onbekenden. In het begin voelt het misschien wat raar aan en de tegenpartij zal je ook onwennig en vreemd aankijken. Maar even doorbijten en je hebt daarna vaak leuk gezelschap in de trein om de tijd te doden.

Dubbel Negen Festival: Chong Yang Jie

door Dimitri Woei

Binnenkort is het weer Chong Yang Jie. Deze feestdag valt dit jaar op 7 oktober. Dit komt overeen met de negende dag van de negende maand op de Chinese maankalender. De Yi Jing en de traditionele Yin en Yang theorie associëren het getal zes met Yin en het getal negen met Yang. Vandaar dat men de negende dag van de negende maand als dubbel Yang beschouwt en aanduidt als Chong Yang. Op die dag verzamelen Chinezen zich voor een feest.

Jongerenpagina

Zij bewonderen bloeiende chrysanten en pinnen bladeren van de kornoelje (een soort struikachtige plant) op hun kleding. Ook beklimmen zij bergen en eten zij een bijzondere cakes.

De bergklimtraditie dateert uit de westelijke Han-dynastie. Volgens oude geschriften doen Chinezen dit niet alleen vanwege het uitzicht op de mooie omgeving en om poëtische inspiratie

九月九日憶山東兄弟 王維
獨在異鄉為異客，
每逢佳節倍思親。
遙知兄弟登高處，
遍插茱萸少一人。

Jiǔ yuè jiǔ rì yì shāndōng xiōng dì
Dú zài yì xiāng wéi yì kè,
Měi féng jiā jié bèi sī qīn.
Yáo zhī xiōng dì dēng gāo chù,
Biàn chā zhū yú shǎo yī rén.

Dubbel Negende, Mijn Shandong broeders missende
Als een eenzame vreemdeling in een vreemd land,
Versterkt iedere vakante de heimwee.
Wetende dat mijn broeders de top hebben bereikt,
Op één na is ieder present bij het planten van kornoelje.

te krijgen. Ook proberen zij op deze manier kwade geesten en ongelukken te vermijden. Deze traditie is ontstaan door een oud volksverhaal. Volgens dat verhaal dook lang geleden een kwade geest in een rivier, genaamd de Ruhe, op. Iedere keer dat deze geest tevoorschijn kwam, overleed er iemand. Een jongen, genaamd Heng Jing, bezwoor de dorpingen dat hij ze zou verlossen van die geest.

Heng Jing bezocht vele befaamde bergen om een machtige meester te vinden. Uiteindelijk accepteerde een oude Daoïst hem als leerling en leerde hem hoe hij de kwade geest kon verslaan. Heng Jing storte zich vol op studie en oefeningen. Op een dag riep de Daoïst hem en zei: "Heng Jing, morgen is de negende dag van de negende maand. De kwade geest zal weer verschijnen. Het is tijd voor jou om naar huis te gaan en de kwade geest te stoppen." De meester gaf hem een pak kornoeljebladeren en een fles alcohol, gevuld met chrysanthen. Op de rug van een kraanvogel overbrugde Heng Jing die dag een enorme afstand richting huis. De instructies, die hij van zijn leraar had gekregen, gaf hij nauwkeurig door aan de dorpingen. Ze moesten de dichtsbijzijnde berg beklimmen met een kornoeljeblad vastgepind op hun kleding en een glas chrysantenwijn in de hand. Bij het uit het water komen werd de geest duizelig van de geur van kornoelje en chrysanten. Heng Jing vocht met het zwaard van zijn meester en doodde de kwade geest. De mensen hielden een feest en dronken chrysantenwijn om de overwinning te vieren. Om die reden is het beklimmen van bergen erg populair op die dag.

In de gouden negende maand staan de chrysanten in volle bloei. Dit herinnert mensen aan dit volksverhaal. De bijzondere cakes zijn later toegevoegd aan het Chong Yang festival. De titel van de film 'Curse of the Golden Flower' verwijst naar de chrysant. Deze film speelt zich af ten tijde van het Chong Yang festival.

Branco Creative Studio

door Michel Branco Bio

Ik ben gevraagd om als gastvormgever deze pagina van de CJO te ontwerpen. Dit vindt ik uiteraard heel erg leuk! Gezien ik zo ook mijn bedrijf, Branco Creative Studio, wat in Februari 2008 gestart is, kan promoten. Ik hoop dat jullie net als in voorgaande edities, weer met evenveel plezier zullen lezen!

contact: michel@branco-creative.nl • www.branco-creative.nl

Colofon

Hoofdredacteur: Dimitri Woei

Eindredactie: Sandra Lau

Redactie: FenMei Hu, Waiman Ko

Vormgeving: Michel Branco Bio

Correspondentie: Graaf Florisstraat 45, Rotterdam
info@cjo.net • www.cjo.net